

96*

Missa pro Defunctis.

cu-lo de-li- ctó- rum. *Ÿ.* Et grá-ti- a tu- a il-lis
succurrén- te, me-re- ántur e- váde-re ju-
dí- ci- um ul-ti- ó- nis. *Ÿ.* Et lu- cis aetér-
nae be- a-ti- tú- di- ne * pér-fru- i.

Sequentia dici debet tantum in die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum et in Missa exsequiali; omitti potest in aliis Missis.

Sequent.

? g

I.

D

I- es i-rae, di- es il-la, Solvet saeclum in favil-la :

Teste Da-vid cum Si-býlla. Quantus tremor est fu-túrus, Quan-

do ju-dex est ventúrus, Cuncta stricte discussúrus! Tuba

mi-rum spar-gens sonum Per sepúl-cra re-gi- ónum, Coget

Missa pro Defunctis.

97*

o-mnes ante thronum. Mors stupé-bit et na-tú-ra,
Cum re-súrget cre-a-tú-ra, Ju-di-cán-ti responsú-ra. Li-
ber scriptus pro-fe-ré-tur, In quo to-tum conti-né-tur, Unde
mundus ju-di-cé-tur. Ju-dex ergo cum se-dé-bit, Quidquid
la-tet appa-ré-bit : Nil inúl-tum remané-bit. Quid sum mi-
ser tunc dictú-rus? Quem patró-num roga-tú-rus? Cum vix ju-
stus sit se-cúrus. Rex treméndae ma-jestá-tis, Qui salvá-dos
salvas gra-tis, Salva me, fons pi-e-tá-tis. Re-cordá-re

98*

Missa pro Defunctis.

Je- su pi- e, Quod sum causa tu-ae vi-ae : Ne me per-
 das il-la di- e. Quaerens me, se- dí- sti lassus : Red-e-
 misti cru-cem passus : Tantus la- bor non sit cassus. Juste
 ju-dex ul-ti- ó-nis, Do-num fac remissi- ó-nis, Ante di- em
 ra-ti- ó-nis. Inge-míscó, tamquam re- us : Culpa ru-bet
 vultus me- us : Suppli-cánti parce De- us. Qui Ma-rí- am
 absolvísti, Et latró- nem exaudísti, Mi- hi quoque spem
 de-dísti. Pre-ces me-ae non sunt dignae : Sed tu bo- nus

Missa pro Defunctis.

99*

fac be-nigne, Ne per-enni cremer igne. Inter o-ves
lo-cum praesta, Et ab haedis me sequéstra, Stá-tu-ens
in parte dextra. Confu-tá-tis ma-le-dí-ctis, Flammis
ácri-bus addictis: Vo-ca me cum be-ne-díctis. O-ro
supplex et acclí-nis, Cor contrí-tum qua-si ci-nis: Ge-re
cu-ram me-i fi-nis. Lacri-mó-sa di-es il-la, Qua re-súr-
get ex favíl-la, Ju-di-cándus ho-mo re-us: Hu-ic
ergo par-ce De-us. Pi-e Je-su Dómi-ne, dona e-is
réqui-em. A-men.

Česky dle Schallerova misálu

1

Onen den, den hněvu lkavý
zruší čas, dým vzejde tmavý,
David, Sibylla tak praví.

2

Strašné chvění, bázeň hrozná
Až se tvorstvo Soudci přizná,
jenž hned řeší vše pozná.

3

Zní hlas trouby divně duně,
volá spáče v hrobu lůně,
Pán, kde sedí na svém trůně.

4

Smrt a příroda tu trnou,
když se těla z hrobu k Soudci
hrnou,
každý s hříšnou skvrnou.

5

Přinesena psaná kniha,
je v ní všecka hříchů tíha,
z ní pak Soudce viny stíhá.

6

Soudce zasedat až bude,
zjeví se, co skryto všude.
Bez pomsty zda něco zbude?

7

Co mám, běda, promluvíti?
Obhájcem kdo má mi býti,
když i dobrý hrůzu cítí?

8

Hrůzné Velebnosti Králi!
Spasiž, kdož si spásy přáli.
Spas mne, Lásky zdroji stálý!

9

Vzpomeň si, ó, Jesu milý,
žeš šel pro mne k svému cíli.
Nezatrať mne v oné chvíli!

10

Klesl's, hledaje mne, znaven.
Pro mne byl kůl Kříže vstaven.
Nebud' čin ten plodů zbaven!

11

Soudce pomsty spravedlivé,
dej dar odpuštění dřívě,
nežli sečteš viny křivé!

12

Sténám pod vinami svými,
líce hříchy rumění mi.
Slituj se nad vzdechy mými!

13

Marii dal's rozhřešení,
lotr hříšníkem již není,
já též čekám vykoupení.

14

Nehodně tě prosím, Pane,
dobrotou však tvou se stane:
kol mne oheň nezaplane.

15

Rač mne mezi ovce vzítí,
od kozlů mne oddělití,
dej mi po pravici dlítí.

16

Až se zachvějí kdys klatí,
že je ostrý plamen schvátí,
rač mne k sobě povolati!

17

Duše prosí, lká, se rmoutí,
v popel mé se srdce hroutí,
rač smrt dobrou poskytnouti!

18

Slzavým dnem bude, Pane,
o němž viník k Soudu vstane
z hrobového svého lože!

19

Tohoto pak šetři, Bože!
Milý Pane Ježíši,
dej jim odpočinutí! Amen.